

land, som skulde omfatte Sjælland og alle Øerne deromkring, og en vestre Landsret, som skulde omfatte Jylland og Fyn. Dog var der ikke Enstemmighed i Kommissionen om dette Forslag, der var tværtimod et Mindretal, som fremdeles holdt paa 3 Landsretter, nemlig 1 for Sjælland med omliggende Øer, 1 for Fyn og 1 for Jylland.

Det Forslag, som nu foreligger, har gjort den Forandring i Forslaget, som det blev forelagt i Fjor, at medens Landet i Fjor blev delt ved Store Bælt, saaledes at Fyn blev henlagt under den jydsk Landsret, saa deler det nuværende Forslag Landet ved Lille Bælt og henlægger Fyn under den sjællandske Landsret. Der er ingen Tvivl om, at det er en Forbedring, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorfor det er en Forbedring, det udviklede den højtærede Justitsminister under Behandlingen her i Salen i forrige Samling, og dertil kan jeg for saa vidt slutte mig. Men jeg holder fremdeles paa, tillige med mine Medforslagsstillere, at det vil være uheldigt kun at have to Landsretter her i Landet. Landets hele naturlige og geografiske Beliggenhed henviser til at dele Landet i 3 Dele, saaledes at Sjælland med omliggende Øer faar en Landsret, Fyn med nærmeste Øer en Landsret og Jylland en. Jeg skal blot henvise til det Tilfælde, som let kan indtræde — det er ganske vist nogle Aar, siden det sidst skete, men der er Mulighed for, at det igen kan komme — nemlig at Fyn bliver afskaaret fra al Forbindelse med Sjælland. Jeg kan i Tankerne se, hvorledes det vil tage sig ud, naar 3 Landsdommere med Følge af Sekretær og Fuldmægtige og Skrivere, med Overanklagere, Protokoller og det hele Tilbehør marschere over Isen bag ved nogle Isbaade for at naa fra Sjælland til Sprogø, og hvorledes det saa kan hænde, at naar de ere komne til Sprogø, sidde de fast og kunne ikke naa videre. De kunne ganske vist have det særdeles godt og hyggeligt derovre; der er jo et Etablissement, som aarligt bliver synet, og som er meget vel indrettet, og „Gubernøren“, som Manden kaldes derovre, er en grumme flink Mand. Men det vil alligevel være uheldigt, om denne Del af Retten sidder paa Sprogø, medens alle de anklagede eller de private Parter med deres Sagførere, Vidner, deres Syns- og Skønsmand og alt, hvad dertil hører, sidde paa Fyn og vente paa, at de andre skulle komme. Det er, som sagt, en Ting, som kan indtræffe, og som kunde berede store Vanskeligheder for

Sagernes Tilendebrielse. Og det samme vil naturligvis kunne ske, naar vi tænke os omvendt, at en Konvoy eller en Transport af nogle anklagede tog fra Fyn for at naa til Kjøbenhavn med alt, hvad dertil hører af Vidner, Forsvarere og andet, og at de ikke kunde komme længere end til Sprogø og maatte sidde der. Jeg vilde anse det for en Kalamitet, der slet ikke var hyggelig. Det er dog noget, som er en Undtagelse. Det, der imidlertid vil blive Reglen, det er det, at naar vi ikke faa en Landsret paa Fyn, saa skulle Fynboerne til Kjøbenhavn med alle de Sager, som de skulle have behandlet for Landsretten, og det bliver ikke saa ganske faa, det bliver adskilligt flere end dem, der for Øjeblikket behandles ved Overretten, og saa skulle de med alle disse Sager gøre den lange Rejse herover, og ikke blot, at de selv skulle gøre Turen, men de skulle ogsaa lade deres Vidner og Synsmænd og andre, som have med Processen at gøre, rejse til Kjøbenhavn, og det kan ikke undgaas, at det i en ganske overordentlig Grad vil gøre Processerne dyrere for dem, der skulle føre dem. Jeg kan ikke se bedre, end at Fynboerne dér virkelig ville komme til at blive forurettede.

Man kan ikke paaberaabe sig og har heller ikke paaberaabt sig som et Hovedmotiv mod at indrette en Landsret paa Fyn, at det vilde blive særlig dyrere, for efter de Beregninger, vi have gjort, viser det sig, at Forskellen i Personale vil kunne indskrænkes til een Landsretsdommer mere, een Justitssekretær mere og to Overanklagere mere. Der er nemlig efter Forslaget beregnet 29 Landsdommere, medens der efter de Ændringer, som vi have stillet, og som vi anse for fuldt forsvarlige, kun vil behøves 30. Det er altsaa kun een Dommer mere. At der naturligvis maa en særlig Justitssekretær til, behøver jeg ikke at nævne. Hvad Fuldmægtigene angaa, behøver deres Antal ikke at forøges, og hvad Overanklagerne angaa, vil der kun behøves to. Men Overanklagernes Lønning vil jo overhovedet neppe blive saa stor, at det vil betyde noget videre. Saa kommer naturligvis dertil, at der maatte et særligt Lokale til, men ogsaa dette mener jeg vil være overkommeligt. Og de Udgifter, det vil volde at lave en tredje Landsret, ville efter min Overbevisning fuldt ud kunne opvejes og spares ved det, der derved vil blive sparet for det offentlige. Med Hensyn til de Omkostninger, der ville være nødvendige, hvis Fyn ikke faar sin særlige Landsret, skal jeg nævne,